

Socialministeriet
Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Den 29. juni 2005

HØRING VEDR. BEKENDTGØRELSE OM GARANTI FOR SOCIAL BEHANDLING FOR STOFMISBRUG AF UNGE UNDER 18 ÅR

Der har længe været behov for et obligatorisk behandlingstilbud til de yngste stofmisbrugere, og Børnerådet har derfor i sit høringssvar d. 14. december 2004 til ministeriet givet udtryk for rådets generelle tilslutning til den lovændring, der er baggrund for nærværende bekendtgørelse.

Rådet pegede samtidig på visse problemer i forbindelse med lovforslaget. Det drejede sig bl.a. om definitionen på den relevante personkreds for garantien. Også mht. de relevante behandlingspladser er der problemer, bl.a. i forhold til unge med dobbelt diagnose, dvs. unge med såvel psykiske lidelser som stofmisbrugsproblemer. Rådet pegede her særligt på, at mange børn og unge stadig venter for længe på psykiatrisk undersøgelse og behandling, og at et stigende antal psykisk syge børn og unge indlægges på voksenpsykiatriske afdelinger.

Børnerådet opfordrede på den baggrund ministeren til at arbejde for permanente løsninger, herunder til at finde økonomiske midler, der ikke er puljeafhængige og dermed tidsbegrænsede, til relevante behandlingsinstitutioner og til det nødvendige antal institutionspladser.

Med det foreliggende udkast til bekendtgørelse finder Børnerådet anledning til igen at give udtryk for bekymring over afgrænsningen af den personkreds, som kan få gavn af garantien.

En undersøgelse viser, at omkring 3000 unge på landsplan skønnes at have et stofmisbrug, der kræver socialpædagogiske tilbud (Kilde: "Undersøgelse af under 18-årige stofmisbrugeres situation", VFC Socialt Udsatte 2001.). Efter Serviceloven og dette forslags § 2 er disse unge ikke omfattet af garantien, der anses for at rette sig mod de 75 – 100 unge, der på landsplan anses for at have et behov for egentlig misbrugsbehandling (Kilde: Socialpædagogen nr. 11, 3. juni 2005). Garantien får dermed alene betydning for de ganske få unge, hvis verden er brudt fuldstændig sammen som følge af misbruget.

Børnerådet frygter derfor, at et antal unge på grænsen til et behandlingskrævende misbrug ikke vil blive opdaget endsige modtage hjælp i tide. Det kan være en stor del af de omtalte 3000, bl.a. fordi mange af dem erfaringsmæssigt har ganske svært ved at erkende deres misbrug og derfor ikke af egen drift søger hjælp. Blandt dem vil endvidere som nævnt være en del, som står i kø til

psykiatrisk behandling.

Børnerådet foreslår på denne baggrund, at det forebyggende arbejde i kommunerne styrkes, bl.a. ved at der i lov og bekendtgørelse tages stilling til, hvem der skal sørge for, at disse unge, hvoraf mange altså afviser at have et problem, modtager og forstår et tilbud om hjælp, det være sig efter de almindelige regler om støtte i lovens kap. 8 eller efter denne bekendtgørelse.

Rådet finder endvidere fortsat, at der økonomisk bør findes løsninger af blivende karakter på de nævnte problemer, og opfordrer ministeren til at arbejde for dette.

Med venlig hilsen

Klaus Wilmann, formand og Bente Ingvarsen, sekretariatschef

Børnerådet 29. juni 2005